

CHŁOPIĘCY (5) *ai*

o jasne.

sg m G chłopięc(e)go (1). *ϕ I* chłopięcym (1). *f N* chłopięcą (1). *L* chłopięc(e)j (1). *pl A subst* chłopięc(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XYII – XVIII oraz XIX w. s.v. chłopięctwo.

Przymiotnik od „chłopię” (5) :

a. *Młodziutki; należący do chłopca, właściwy chłopcu (4) :* iż wiele ná tem należy/ złe chłopięce obyczáie [*puerorum mores*] kárác. *ModrzBaz* 13v; Elizeuśzá nátrząłaniem chłopięcym wielce zelżonego *LatHar* 258.

Wyrażenie: »chłopięcy wiek« (1): tego lię trzebá ftrzedz/ áby między dzieweczkámi chłopiętá nieprzebywáły/ á zwálzczá gdy iuż z dzieciństwá ábo z chłopięcego wieku wyraśtáią [*pubescere coeperint*] *ModrzBaz* 11.

Szeregi: »dziecinny a chłopięcy« (1): Dziećinna á chłopięca grá máłemi kámykámi. *Mqcz* 376a.

»dzieciństwo abo chłopięcy wiek« (1): *ModrzBaz* 11 *cf* »chłopięcy wiek«.

b. *Właściwy służącemu, paziowi (1) :* Hiśtorya smyślná o fprawie chłopięcey. *GliczKsiąż* H8 *marg.*
Synonimy: a. dziecinny, młodzieński, młodzionkowy, pacholęcy.

DM